

VELIKONOČNÍ ZPRAVODAJ PRO FARNOST JENÍKOV A ZABRUŠANY

...utrpením a smrtí se vstupuje do slávy vzkříšení.

*Hluboké prožití Velikonoc, které vás dovede ke sjednocení
s Ježíšem Kristem, Vám přeje Vaši kněží.*

**JENÍKOV OLDŘICHOV LAHOŠŤ HUDCOV
ZABRUŠANY**

Slovo o. Nika

Milí přátelé, když píšete úvodník tohoto zpravodaje, přemýšlím nad tím, co by vám asi tak napsal Ježíš. Předpokládám, že by vám napsal asi toto: „Mám tě rád a z lásky jsem za tebe položil svůj život. Toužím po tom, abys poznal moji lásku a abychom byli přáteli.“ Ale je taky možné, že by vám chtěl říci něco jiného. Je to výzva pro každého: zamyslet se, co by mě osobně Ježíš chtěl říci. Přeji každému, abyste zakusili velikonoční radost z toho, že vás Bůh miluje a záleží mu na vás. Boží lásku a pomoc můžeme zakoušet i díky různým akcím, zvládnutým s Boží pomocí. Bylo jich tolik, že se všechny do zpravodaje ani nevešly, ale o většině z nich se můžete (i s fotografiemi) dočíst na <http://www.jenikov.net/farnost/>.

Děkuji všem, kteří se nějakým způsobem zapojili do tříkrálové sbírky. Celkem se vybralo **22 031 Kč**. Díky za vaši štědrost: Lahošť **7 247,-**; Hudcov **6 535,-**; Jeníkov **1 785,-** a Oldřichov **6 464,-**. „Králové“ byli za odměnu v kině na filmu Psí domov.

Ve zpravodaji se také dočtete, jak děti prožívaly jarní prázdniny a reprezentovaly v soutěži Bible a my. Spousta akcí je také před námi. O nich se dočtete v následujících pozvánkách.

o. Nik

Informace o tom, co nás čeká, aneb ZVEME!!!

- ✿ Od večera 18. 4. do 21. 4. bude Posvátné Triduum aneb Velikonoce na faře pro děti. Řekneme si, co se stalo na Zelený čtvrtek, Velký pátek, Bílou sobotu i Boží hod velikonoční. Také se důkladně nachystáme na pondělí. A některý den bude i přespání na faře ☺. Na prožití Velikonoc na faře zveme především všechny děti.
- ✿ Na pondělí **29. 4.** je naplánovaný **adorační den**. Chcete prožít chvíli v tichu, popřemýšlet, uklidnit se? Pobýt s Bohem a načerpat novou sílu? Jste srdečně zváni do kostela v Jeníkově. **Od 11 do 16 bude příležitost k modlitbě, v 16,00 mše svatá.**
- ✿ 6. dubna 2019 to bylo přesně 20 roků, co si FATYM adoptoval farnost Jeníkov. Připomeneme si to v sobotu **11. 5. mši svatou v 11 hod v Jeníkově.**
- ✿ Ve dnech **22. – 26. 5.** se koná **XV. pěší pouť z Prahy do Jeníkova**. Sraz je ve středu v 19h v Praze u katedrály a v **neděli** dojdeme do Jeníkova, kde pouť **zakończíme mši svatou v kostele ve 13 hodin**. Pojdte s námi. Bližší info u o. Nika 731402743
- ✿ V neděli 16. 6. v 15:00 začíná **cyklopout' z Přímětic do Jeníkova**. Zájemci se mohou hlásit u otce Pavla Sobotky 731 402 650. Zakončení mši sv. v Jeníkově ve středu cca 11h.
- ✿ V neděli **7. 7.** oslavíme naše patrony sv. Petra a Pavla **mši svatou v 10 hodin**.
- ✿ Hry pro děti v Lahošti – zveme všechny děti, které si chtějí zahrát různé hry, na Herní odpoledne, které bude bývat ve středu od 16 hodin u kapličky. Budeme si hrát na louce za kapličkou na čerstvém vzduchu (pokud tedy nebude pršet ☺). Na děti i jejich rodiče se těší slečny katechetky z Jeníkova.
- ✿ Všechny děti srdečně zveme na Nedělní faru v Jeníkově, od 16 do 18 hodin (začátek fary se může posouvat, cedule bude na dveřích). Sledujte nástěnku u jeníkovské fary, kde bude vyvěšeno, které neděle bude fara otevřená. Čeká vás buchta i čaj, zpívání písní, povídání, tvoření a samozřejmě hry. S nástupem hezkého počasí budeme vyrážet i na výlety. Proto prosím **ČTĚTE NÁSTĚNKU PŘED FAROU!**

✿ I letos se uskuteční Noc kostelů. V Jeníkově program začne vystoupením dětí MŠ Jeníkov v 16,30, nebude zde chybět hra pro děti, prohlídka kostela, výstup na věž, doprovodný program Co všechno se podařilo za 20 let v Jeníkově a další. Dále bude otevřena kaple sv. Anny a kaple Panny Marie v Lahošti, kde se děti mohou opět těšit na hru a i zde organizátoři připravují zajímavý program. Více informací bude v čas uveřejněno na www.jenikov.net/farnost.

NOC KOSTELŮ

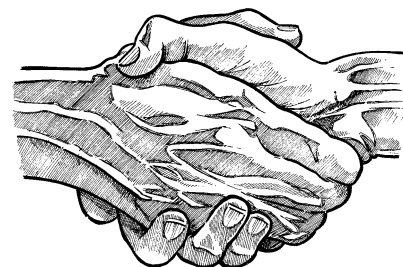

20 let družby Jeníkova a Vranova

Ani se to nechce věřit, ale 6. dubna 2019, to bylo přesně 20 let, co začala družba mezi farnostmi Jeníkov a Vranov nad Dyjí.

Tehdy jsme hledali místo, které by potřebovalo naší pomoc nejvíce. V době hledání jsme navštívili různá místa, ale Jeníkov se nám zdál nejvhodnější. Kostel byl vykraden, a to včetně svatostánku. Zatékalo do něj a již několik let se tu nesloužily bohoslužby a ani další církevní budovy na tom nebyly o moc lépe. Kaple sv. Anny zdevastována, kaple sv. Antonína v Hudcově a kaple sv. Antonína v Oldřichově byly zbourány a v Lahošti se v kapli již nejméně 30 let bohoslužby nesloužily - podle toho to také neutěšeně vypadalo. Křesťanství už zde bylo pozapomenuto a množství a velikost problémů, v kterých se někteří přímo topili, byly neobvyklé.

V prvním období byla naše družba jen jednostranná. Na faru jsme přivezli naše 2 slečny katechetky a ty se začaly věnovat dětem a těm, kdo měli zájem. Později se družba rozvinula do oboustranné spolupráce, takže dnes mnozí z farnosti Jeníkov mohou říct, že byli ve Vranově a mají s tím spojené pěkné zážitky a naopak vranovští mají na Jeníkovsku své přátele a neopomenou možnost Jeníkov navštívit. Bez nadsázky mohu říci, že v družbě jsou zapojeny stovky lidí. Skutečnost předčila naše původní očekávání. Časem byla do této družby přijata i farnost Zabuřany.

Navenek je vidět, jak pokračují opravy církevních budov, ale to podstatnější je jinde. Jsou to přátelství a spolupráce, kdy jde o něco dobrého ve prospěch druhých a objevení vztahu s Bohem, který může proměňovat náš život. Je to nové navázání na dřívější bohatý život této farnosti - ta má totiž skvělou minulost a snad neméně krásnou budoucnost.

Děkují všem, kteří se do družby farností Jeníkov a FATYM Vranov nad Dyjí zapojují a zvu další. Vždyť v dobrém díle je pro každého místa dost.

P. Marek Dunda

Duchovní cvičení pro marianky menší v Prosiměřicích

V lednu se konaly duchovní cvičení pro marianky menší v Prosiměřicích, kterých jsme se zúčastnily i my, děvčata z Jeníkova. První den, kdy jsme přijely jsme se hned zabydly. V kapličky jsme byly na mši svaté, modlily jsme se a také jsme se seznámily s ostatními. Druhý den jsme měly ranní chvály. Byla snídaně, pak přednáška o. Marka. Losovaly jsme z tajné tašky o různé věci. Já jsem si vylosovala krém na ruce a svíčky. Pak jsme šly na procházku, při ní jsme se modlily růženec a hrály jsme venku hry. Večer jsme měly dotazy duchovního typu na o. Marka. V sobotu jsme vyráběly svíčky, byla také mše svatá. Na oběd jsme měly zeleninové placky s bramborem. Ze soboty na neděli jsme měly celonoční adoraci.

Amálka

Těšíme se na tábory

I letošní prázdniny zveme děti na Moravu na prázdninové tábory. **Díky dotacím a štědrosti dobrodinců a dárců je příspěvek na tábor 1000,- Kč** (náklady a vše spojené jsou ve skutečnosti daleko vyšší). Ti, kteří se přihlásí do **30. 5.** zaplatí jen **700,-Kč**. Přihlášky odevzdávejte nejpozději do **1. 6. 2019 na faře v Jeníkově u Elišky Blažkové 739 723 444, email: eli.blazkova@email.cz nebo u s. k. Táni Dohnalové mobil: 731 40 27 48 email: marieantonina@seznam.cz včetně zálohy 100,- Kč.**

Vzhledem k nařízení o ochraně osobních údajů, je potřeba také podepsat souhlas se zpracováním osobních údajů, kterým udělujete provozovateli tábora svůj souhlas s tím, aby zpracovával osobní údaje, obsažené v přihlášce, konkrétně: jméno, datum narození, zdravotní pojišťovnu a bydliště přihlašovaného dítěte, jméno, telefonní a e-mailové spojení na zákonného zástupce dítěte a také se zveřejňováním fotografií Vašeho dítěte z tábora na internetových stránkách a pro další účely související s táborem.

Závazná přihláška na tábor FATYMu a farnosti Jeníkov 2019

Zakroužkujte, prosím, vybraný turnus:

- **Vranov nad Dyjí. – Boj o Středozem – 29. 6. – 6. 7. (děti 12 – 15 let)**
- **Štítary na Moravě. – Expedice K4 – 10. – 17. 7. pro kluky (13 – 17 let)**
- **Vranov nad Dyjí. – Don Bosco - 13. – 20. 7. (děti 5 – 12 let)**
- **Štítary na Moravě. – Marie Magdaléna - 5. – 12. 8. pro holky (14 – 17 let)**

Jméno a příjmení: _____

Datum narození: _____

Přesná adresa: _____

Současná třída: _____

Jméno rodiče: _____

Zdr. stav dítěte (popř. užívané léky): _____

Telefon na rodiče: _____

Email na rodiče: _____

Souhlas se zpracováním osobních údajů, nezbytných pro účast dítěte na táboře

Tyto osobní údaje budou využity výhradně pro nezbytnou administrativní přípravu a organizační zajištění tábora, za účelem poskytnutí relevantních služeb, pořádaných organizátorem.

Osobní údaje budou zpracovávány maximálně po dobu dvou let, následně budou smazány a skartovány.

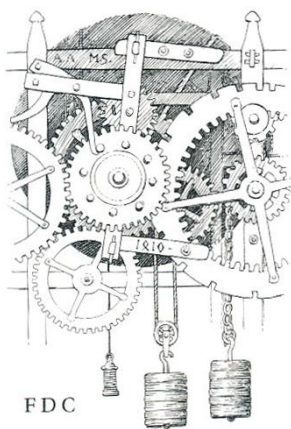
Tento souhlas udělujete jako zákonný zástupce (objednatel pobytu) dobrovolně a můžete ho kdykoliv zrušit formou e-mailového oznámení na adresu marieantonina@seznam.cz.

datum: _____ podpis zákonného zástupce: _____

Čas patří mezi sedm základních fyzikálních veličin a sekunda mezi sedm základních jednotek. Hmotnost, délka, elektrický proud, svítivost, látkové množství, teplota – tyto veličiny bychom snad skoro všichni více méně exaktně definovali (snad kromě látkového množství – ale i to bychom pochopili velice snadno, kdyby nám tu veličinu nějaký fyzik nebo chemik vysvětlil). Říci ale, co je to čas? Všichni o něm něco řeknou, všichni jej důvěrně znají – vnímají ho jako reálnou součást světa, a přesto nikdo nedokázal exaktně definovat jeho podstatu. Najdeme jen nemnoho pokusů o definici času. Např. „Čas je neprstorové lineární kontinuum, v němž se události stávají ve zjevně nevratném pořadí. Jako takový je podstatnou složkou struktury vesmíru.“ Nebo: „Čas je rozměrem, v němž události procházejí od minulosti přes přítomnost až k budoucnosti, a je vyjádřením trvání události.“ A do třetice jedna prostodušší definice: „Čas je to, co měří hodiny.“ ☺

Měření času

Přestože poznání podstaty času je dosti mělké a povrchní, naučili jsme se čas měřit. Sice nepřímě, pouze zprostředkovaně – vnímajíce a měříce důsledky toku času. Pravidelně se opakující události a pozorování pravidelných jevů sloužily historicky jako standardy času. Jako takové lidé využívaly nejprve pohyby nebeských těles: zvláště Slunce a měsíce. Z nich odvodili délku dní, měsíců a let (srov. Gn 1,14). Od pradávna se k měření času používaly sluneční hodiny nebo hodiny přesýpací. První přesné vodní hodiny (zajišťující stálý tlak vody, a tím pádem i rovnoměrné měření času)

vynalezl Ktesibios (cca 250 př. n. l.). Geniální řecký technik a matematik žijící v Alexandrii dal světu na dalších cca 1800 let spolehlivou a technicky relativně jednoduchou metodu měření času – fungující (na rozdíl od slunečních hodin) v jakoukoliv denní dobu a v libovolném počasí. Galileo Galilei však prokazatelně jako první objevil mechaniku kyvadla a formuloval způsob, jak jej použít pro přesné měření času. Fyzicky však kyvadlové hodiny poprvé sestavil roku 1678 holandský fyzik Christiaan Huygens. Přesnost mechanických hodin se dále zvyšovala a v 18. století se jimi podařilo změřit i nepravidelnosti v pohybu Země kolem Slunce. Měření času je tím přesnější, čím menší je perioda (doba trvání)

opakujícího se pohybu použitého na měření. Tak technický pokrok přinesl v moderní době využití elektromagnetických kmitů v digitálních hodinách nebo kmitů při stavovém přechodu atomů v atomových hodinách. Pomocí tohoto kmitání je definována také délka jedné sekundy: doba časového intervalu vymezeného 9 192 631 770 kmitů elektromagnetického záření, jež vzniká v atomu základního izotopu cesia 133 při změně jeho energetického stavu mezi hladinami F(3,0) a F(4,0) v nulovém magnetickém poli. (Omlouváme se nefyzikům ☺.)

Čas a věčnost

Čas souvisí se stvořeným světem a měříme jej pomocí zařízení, ve kterých dochází k nějakým stále stejným periodickým změnám. Proto se také říká, že život je změna a změna je život. Tam, kde se nic nezměnilo, říkáme, že se tam zastavil čas (nemusí to být někdy na škodu ☺). Na druhou stranu, učiníme-li změnu charakteristikou života, budeme mít problém

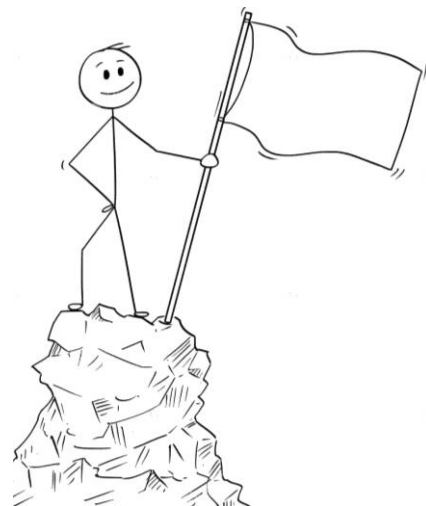
pochopit plnost života v Bohu, o kterém vyznáváme, že je beze změny. Apoštol Jakub ve svém listu píše: „Každý dobrý úděl, každý dokonalý dar přichází shora, sestupuje od Otce světél, u něhož není změna ani ztemnění, jaké je působeno u hvězd otáčením.“ (Jak 1,17) Nemáme zkušenost s žádným jiným světem a životem, než je ten náš. A proto podvědomě své vnímání světa promítáme i do svého přemýšlení o Bohu. Když dětem v náboženství řekneme, že Pán Bůh stvořil svět, ony se hned zeptají na to, kdo stvořil Pána Boha. Je těžké jim vysvětlit, že Pána Boha nikdo nestvořil. Tak jako k podstatě světa patří jeho stvořenost a časovost, tak k podstatě bytosti Boha patří jeho nestvořenost a věčnost.

Podobně je to s otázkou, co budeme v nebi celou věčnost dělat. Pomýlená otázka vyplývá z pomýlené představy o tom, že věčnost je nekonečný sled časových okamžiků. Ve věčnosti čas neplyne. K pochopení toho, co to je život mimo čas tj. ve věčnosti, si však přece jen snad můžeme pomoci jednou svou zkušeností se subjektivním vnímáním času. Jsou krátké chvíle, které se nám zdají dlouhé „celou věčnost“: např., když žák čeká na konec hodiny, aby nebyl vyvolán, když není připraven. Jsou naopak chvíle, které jsou objektivně dlouhé, ale utečou nám za chvíli: třeba když nás zaujme kázání pana faráře v kostele ☺ a přestaneme vnímat čas ... nebo v jiných chvílích vytržení. Zdá se tedy, že čím více sledujeme čas, tím pomalejší se nám subjektivně zdá jeho plynutí. Naopak, když něčím uchváceni přestaneme čas vnímat, tu se nám dlouhá chvíle zkoncentruje do malé chvílky.

Boží „předvědění“ a naše svoboda

S tím souvisí také otázka Božího „předvědění“ potažmo naší svobody. Z faktu, že Bůh ví už od počátku o každém člověku a o jeho rozhodnutích, někteří vyvodili myšlenku o tom, že člověk tedy nemůže být svobodný. On však svobodný je! Bůh jen ví, jakým směrem se svoboda toho kterého člověka bude ubírat. Člověk, který vystoupí na horu, vnímá najednou prostor pod sebou a také vztahy mezi jednotlivými jeho částmi s větším nadhledem než ten, kdo stojí dole. Podobně Bůh ve věčnosti vnímá svět v jeho časovosti jaksi v celku. U Boha je stálé nyní. Všechny okamžiky dějin světa jsou pro nás ponořené do času buď minulé, přítomné nebo budoucí. U Boha je jen vidění, aktuální a současný pohled na to, co ve světě bylo, je a bude. Ve slově „předvědění“ vztaženém k Bohu se nesmí předponě „před“ dávat smysl časového poznání předem, nýbrž je třeba ji chápat ve smyslu „poznání vyšším způsobem“. Boží předvědění a naše svoboda jsou takto usmířeny. Lze je myslet zároveň.

(Velkou filosofickou otázkou je také, co to vlastně je přítomnost? Považujeme za přítomnou činnost, které se právě oddáváme: sleduji film, divadelní představení, sázím brambory, píši dopis. To dělám teď. Ale každá takto déle trvající přítomná činnost se také skládá z neustálého toku jakýchsi nepostižitelných časových bodů, skrze které blízká budoucnost proplývá do blízké minulosti.)

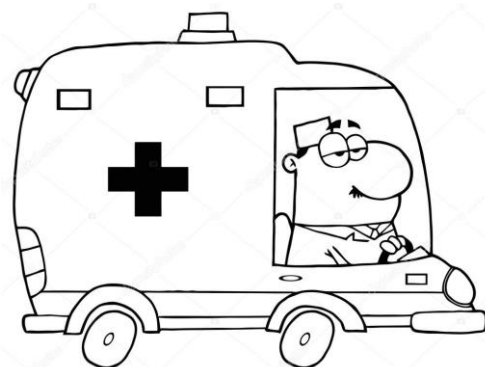

Vyměřený čas

Film *In time* (česky *Vyměřený čas*) vypráví příběh o společnosti, kde se lidé rodí s přesně vyměřeným časem na život: 25 let. Na předloktí každého člověka jsou zřejmé hodiny s údajem o tom, kolik času mu zbývá. V přísně střežené zóně však žije smetánka, která má ve svých trezorech času víc než dost. A chudí zatím svým časem platí za každou maličkost a umírají bez milosti na tzv. vyčasování. Hlavní hrdina se rozhodne s tím něco udělat. Film dobrodružným způsobem představuje naléhavost, jakou život získává, když dochází čas. Ve filmu se také objevuje myšlenka, kterou se nám zatím nepodařilo uskutečnit: že totiž jeden člověk může druhému fyzicky dát kus svého času. A nebo se to přece podařilo? U lidí je to nemožné, ale u Boha je možné všechno. Známe z dějin církve příklady svatých, kteří nabídli Bohu svůj život za život druhého. Svatý Maxmilián Kolbe to učinil v koncentračním táboře, když se přihlásil do bunkru smrti hladem místo vězně, na kterého přišla řada. Mnozí jiní tuto oběť života učinili jaksi anonymně: sami se nedozvěděli, komu Bůh dopřál milost z jejich nabídnutého života.

Dej mi čas

O naléhavosti života v časové tísní i o tématu darování času druhému zpívá i píseň ze starého seriálu *Sanitka*: „*Můj čas je pouhopouhé prozatím, můj čas může říct já už neplatím. Rád, tak rád bych žil a mám jen zbytek sil, a času má, než se mi zdálo před půl hodinou. – Příteli, chvátej, píšu vzkaz, dej mi, co ztrácím, dej mi čas! – Až budeš příště v tísní sám, kus času svého já ti dám, a pomoc tvou ti zítra tím oplatím.*“ Aníž by nás darování

našeho času druhému stálo život, můžeme druhému dát čas ve smyslu, že svůj čas budeme mít pro něho: strávíme svůj čas s druhým, budeme spolupracovat na jeho práci a námaze, pomůžeme mu. Čas je zvláštní formou soukromého vlastnictví (taky se říká „Čas jsou peníze“). Lidé utrácejí peníze za zbytečnosti i za věci hodnotné. Stejně je to s časem! Ba ještě hůř! Lidé jej tráví hodnotným způsobem, ale dokážou svůj čas znehodnotit naprosto nesmyslnými činnostmi. Někdy mě jímá hrůza a smutek nad tím, kolik času už mladí lidé promarní, místo aby v čase, který mají, vykonali nějaké dílo trvalejší hodnoty.

Je zajímavé, že nejvíce času mají právě lidé čínorodí ... stihnou hodně a ještě mají i čas pro druhé. V této věci jde o to umět si čas naplánovat (rozum) a mít ochotu (vůle) jej darovat druhému. Ve vztahu k času si také můžeme dát postní předsevzetí.

Na nějaké timemanagementové přednášce jsem slyšel o tomto vzorci pro uspořádání času. Od té doby mi velice pomáhá. Než začneš něco dělat, tak si své činnosti roztríd' podle následující tabulky. Uvidíte, že to uspoří čas i vám 😊.

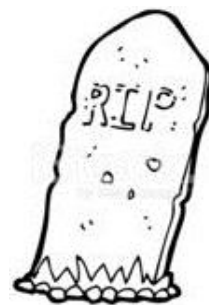
1. Musí se to udělat hned a musím to udělat já.	2. Musí se to udělat hned a nemusím to udělat já.
3. Nemusí se to udělat hned a musím to udělat já.	4. Nemusí se to udělat hned a nemusím to udělat já.

Když nám čas dochází

Všichni jsme prožili mnohokrát to, že nám docházel čas. Většinou v takové chvíli stresu trochu ztratíme hlavu, zmocní se nás zoufalství, zrychlíme krok, začneme zmatkovat a uděláme hodně chyb a vůbec si nepomůžeme. Párkrát se nám však podařilo v takové chvíli sebrat se, zachovat chladnou hlavu a zintenzivnit svou činnost co se týče smyslu a významu. Podobně tomu bude tehdy, až zjistíme, že se blíží konec našeho života na zemi. Budeme mít dvě možnosti: zoufale usilovat s pomocí medicíny o prodloužení života o dva dny nebo v pokoji zintenzivnit svůj život, co se týče smyslu. To znamená: začít konat skutky, které jsou plny smyslu vzhledem k odchodu ze světa. Zavolám si své nejbližší a smírím se s nimi. Zavolám si kněze a smírím se s Bohem. Záleží na tom, jak máme celkově filosoficko – teologicky postavený svůj život.

Mladí lidé většinou chtějí žít co nejdéle. O to ale asi v životě tolik nejde. Jde o to čas naplnit. A o tom je závěrečný příběh. Jeden cestovatel se jednou dostal na hřbitov v jedné vesnici. Byl udiven tím, jak mladí lidé tam umírali: každý měl na náhrobku uvedenou dobu svého života. Zeptal se jednoho z domorodců, který se mu zdál svým věkem ve vesnici naprosto výjimečný. Ten mu řekl: „Ti zesnulí se dožili desítek let, ale na náhrobku je uvedena doba, po kterou prožívali v životě chvíle naplnění.“

P. Jindřich

Hrad

Teprve nedávno se mi vynořila jedna pozapomenutá vzpomínka z dětství, a došlo mi, jak velmi se podobá situacím z našeho života.

V naší vesnici jsme jednou za čas odevzdávali starý papír do sběru. Bývalo to před školou, vedle domu, kde měli v zahrádce hrad. Byl vystavěn z kamínek, měl věže, hradby a na hlavní věžičce na silnějším drátu barevnou plechovou vlaječku. V celé vesnici nic takového nebylo. A tak není divu, že my kluci jsme mohli na hradu oči nechat.

Jednou jsme takto čekali na nákladní auto, které mělo přijet pro papírový sběr. Trochu se opozdilo, lidí tam bylo hodně, ale já se spolužáky jsem byl nalepen na plotě sousední zahrádky a obdivovali jsme hrad. Na zahrádce byl také malý Luděk, mohl mít tak tři, čtyři roky. My jsme tehdy měli deset, možná jedenáct. Moji kamarádi dostali nápad. Přilákali Luděka a vyhecovali ho, aby na věžičce hradu ohnul drát s vlaječkou. Ještě ho pak pochválili. V tom příběhu

Luděkova starší sestra a nasupeně drát s vlaječkou narovnal. Kluci hecovali Luděka dál, takže za chvíli znovu vlaječku ohnul. Samozřejmě zase příběhu jeho sestra. Když se to zopakovalo po několikáté, zůstala jí vlaječka v ruce, protože drát se ukýval. Hned jsme od plotu uskočili a věnovali se autu s papírem, které právě přijelo. To už byl na zahrádce povyk, protože tam přišli i dospělí a těm samozřejmě nebylo jedno, že je ozdoba hradu zničena.

Na tento příběh jsem si vzpomněl, když poměrně často narážím na neshody v rodinách. Ve skutečnosti ten zlý pokouší někoho z rodiny, tak, jak moji kamarádi pokoušeli Luděka, aby ohnul vlaječku. A my to neprokoukneme a necháváme se tím zlým vždy znovu a znovu nachytat a zapomeneme, že ti druzí jsou vlastně naši a že zlobit se na ně znamená kopat proti svým a tím dělat radost jen tomu zlému.

P. Marek Dunda

Dosáhnout cíle

V rozhovoru s jedním atletem se ptali: „Co všechno musí člověk udělat, aby dosáhl úspěchu?“ Atlet se usmál a odpověděl: „No, není to nic složitého. Prvním krokem je naučit se chodit a druhým je pak běhat a běhat, dokud nejste první v cíli.“

Můžeme si položit otázku: „Co máme udělat, abychom dosáhli cíle svého bytí a byli připraveni na život věčný v nebi?“ Odpověď křesťanství je jednoduchá: „Nauč se milovat a pak vytrvej v lásce (miluj a miluj), dokud nedospěješ k cíli svého života, k setkání s Bohem na věčnosti.“

Co dělat proto, aby se nám to podařilo? Inspirovat se můžeme příběhem:

Jeden člověk přišel za knězem a zeptal se: „Slyšel jsem, že podle toho, kolik je válek a katastrof, bude brzy konec světa a Bůh to tu přijde postavit do latě. Co mám dělat, abych na tom jeho soudě obstál?“

Kněz se zamyslel a pravil: „No, víte, existuje jedna mimořádná modlitba, která nás má na tu chvíli připravit. I já se ji pravidelně modlím a měl by se ji naučit a modlit každý, kdo chce, aby to s ním u Božího soudu dobře dopadlo.“

Muž se zaradoval: „Jen jedna modlitba? To zní dobře! Co je to za modlitbu?“ Kněz udělal kříž a řekl: „**Gratias ago tibi, Domine Deus, quia diligis (amas) me.**“ Muž si modlitbu nechal přeříkat slovo po slovu, pečlivě si ji zapsal a pokračoval otázkou: „A kolikrát se to mám pomodlit, aby

to zabralo?“ Kněz na něho pohlédl a vážně pravil: „Modlete se ji tak dlouho, až ji pochopíte a z celého svého srdce jí uvěříte a přijmete ji za svou.“

Muž začal nahlas přemýšlet: „Až ji pochopím? Až jí uvěřím? Až ji přijmu? A co vlastně slova té modlitby znamenají?“ „Pane Bože, děkuji Ti, že mě máš rád. (Pane Bože, děkuji ti, že mě miluješ.)“ usmál se přátelsky kněz.

Co máme dělat, abychom byli připraveni na setkání s Kristem?

Naučit se milovat a v lásce vytrvat. A první, nejdůležitější krok na této cestě, je pochopit a přijmout, že Bůh miluje nás. Takové, jací jsme. V naší slabosti a hříšnosti. Na tomto poznání máme vystavět od základu svůj život. A modlitba, ve které děkujeme za Boží lásku, je tím nejlepším nástrojem, který nám v tom pomáhá.

Svatý Jan od Kříže říká: „Až nastane večer našeho života, budeme souzeni podle toho, jak jsme milovali.“ Milovat je snadné pro toho, kdo je milovaný, kdo se setkává s láskou a otvírá jí své srdce.

„Pane Bože, děkuji Ti, že mě máš rád, děkuji ti, že mě miluješ.“ Kéž toto poznání pronikne naši mysl, srdce a prostoupí a ovlivní celý náš život.

o. Nik

Jarní prázdniny na Moravě

Na Moravu (na faru do Štítar) jsme dojeli ve středu 27. 2. večer kolem osmé hodiny. Táňa nám uvařila skvělou večeři a to špagety. Po špagetách jsme si šli společně nahoru napsat pravidla a začali jsme hrát hru Anděl strážný, která trvala až do neděle. Poté jsme šli spát.

Ve čtvrtek po snídani jsme si šli domlouvát a chystat kostýmy na masopustní průvod. Nedokážu říct, jaký kostým byl nejlepší, líbily se mi totiž všechny. K obědu jsme měli karbanátky a brambory. Po obědě jsme si vyšli na výlet do Vranova nad Dyjí a byli jsme

tam na mši svaté. Otec Marek nás pak odvezl skoro až na faru, takže jsme nemuseli šlapat zase zpátky. Na faře nám otec Marek vyprávěl příběh o 12 apoštolech.

Na druhý den Eliška a ostatní dospělí pro nás připravili olympiádu o 7 disciplínách. Mně se osobně líbila nejvíce disciplína „apoštolové“, spočívala v tom, že jsem měla vybrat jména 12 apoštolů z kartiček s různými jmény. Po obědě jsme si mohli vyrobit ze samotvrdnoucí hmoty magnetky. Potom jsme šli s katechetkami roznášet postní pokladničky. Následovala mše svatá na Šumné, kde jsem poznala nové vedoucí Laděnkou a Honzu. Po příjezdu na faru jsme měli večeři a pak jsme šli hrát hru Riskuj! Ale já jsem byla dost unavená, tak jsem pak šla spát.

Další den jsme hráli hru „Přines něco“. Hra spočívala v tom, že jsme měli zadané potraviny a předměty, které jsme museli shánět od obyvatel Štítar, nebo najít venku. Můj tým vyhrál a z věcí, které jsme získali, jsme nakonec upekly skvělou buchtu. Po obědě jsme ve dvojicích točili reklamu na výrobek, který jsme si vybrali. Potom jsme šli s dětmi hrát hru „Kradení věcí“. Perla k večeři navrhla palačinky a všichni souhlasili. Po palačinkách jsme si nahoře promítali naše reklamy, které byly opravdu legrační.

umístili, jsme si chodili do Kouzelného pokoje, kde bylo spoustu různých věcí, a my jsme si mohli dvě z nich vybrat. Večer byla naše poslední společná modlitba v kostele. Pak jsme šli na hřbitov, kde se odehrála noční hra. Každý sám jsme museli dojít na druhý konec hřbitova a přinést sklenici s hořící svíčkou. Po návratu na faru jsme všichni zalehli, protože ráno jsme brzy vstávali a jeli domů.

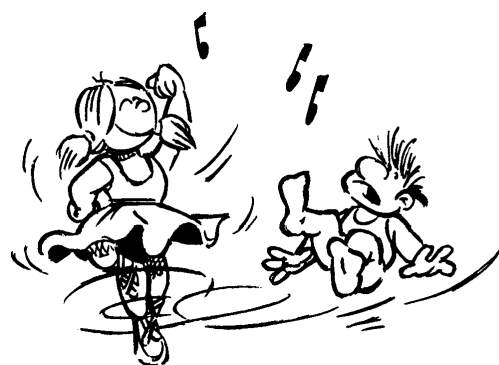
V neděli ráno jsme šli na mši svatou v 7:30 a po příchodu ze mše jsme se šli chystat na masopust. Začal strašný frmol. Ale všechno se naštěstí stihlo tak jak mělo! Masopust byl sice strašně dlouhý, chodili jsme asi pět hodin, ale bylo to fajn a byla sranda a to je hlavní, no ne? Po zpožděném obědě jsme hlavně odpočívali a pak se začali balit. Taky se na nás přijel podívat otec Marek a otec Nik. Bylo to fajn. Otec Marek vyprávěl o postní době. Pak jsme si nabarvili naše výrobky ze samotvrdnoucí hmoty a přilepili k nim magnetky. Po večeři nás čekalo vyhodnocení soutěží. Podle toho, jak jsme se kdo

Jarní prázdniny pro mladší děti v Jeníkově

Přespávání v Jeníkově bylo bezva. Byly tam malé děti a jejich starší sourozenci jako doprovod. Program byl dost plný a zábavný pro všechny. Hned jak jsme dorazili z okolí Jeníkova, začal pestrý program. Jako první bylo seznámení se dětmi při hře, která byla docela srandovná. Nějaké dítě se posadilo na židli s šátkem přes oči a muselo uhodnout kamaráda, který zrovna vydával zvířecí zvuky. Takto se děti seznámily. Také se naučily skládat zvířecí origami a pak jsme s těmi zvířátky hráli příběh o Noemovi.

Večer se konal dětský karneval, já byla DJ a pouštěla jsem různou hudbu. Všechny děti měly krásné kostýmy. Byla tam např. vložka, princezna, kocourek, jednorozec... Všichni jsme se zasmáli a pobavili.

Další den jsme rozdávali lidem v Jeníkově papírky a prosili je, aby hlasovali pro jeníkovskou kapličku, která je zapojená v soutěži o nejlépe opravenou památku. Pak jsme byli na hřišti, hráli pikanou na farní zahradě a před farou jsme pak hráli vybíjenou a kopanou. Nemůžu vynechat naše dobré snídaně, obědy, svačiny a večere. Eliška a Liduška se velmi snažily a můžou být opravdu hrdé. Děkuji všem, co se na těchto jarních prázdninách podíleli a snažili se, protože malé děti nic nebaví dlouho. Tak na viděnou.

Monika G.

Opět jsme se zúčastnili soutěže Bible a my

Již po sedmé organizovala farnost Jeníkov na základních školách v okrese Teplice dějepisnou soutěž s akreditací MŠMT Bible a my, jejichž cílem je přiblížit žákům bohatství této knihy, její kulturní a mravní hodnotu. Ve školním kole soutěžilo 41 žáků z 5 základních škol a gymnázia. Čtrnáct nejlepších postoupilo do kola okresního, které se konalo na

Základní škole Jaroslava Pešaty v Duchcově. Nejlepší 4 žáci postoupili do Ústředního kola v Brně, kde soutěžili se s 153 nejlepšími z celé České republiky, s kterými měřili své znalosti z Bible. Mimo soutěž si mohli žáci prohlédnout i město Brno s jeho historickými památkami.

Soutěž Bible a my je rozdělena do čtyř kategorií, přičemž každá z nich má své zadané téma. Letos se soutěžící zaměřili na postavu Abraháma, podobenství Ježíšova, cesty apoštola Pavla a na Druhou knihu Mojžíšovu. Pro zajímavost od roku 2012/13, kdy se soutěž v okrese Teplice konala poprvé, se jí již zúčastnilo celkem 450 žáků.

I když naše zástupkyně okresu Teplice nezískaly v soutěži přední příčky, velmi jim GRATULUJEME, protože dostat se až do celostátního kola nebylo vůbec jednoduché a už vůbec nebylo jednoduché uspět v takové konkurenci. Víme, že dívky se na soutěž připravily, jak nejlépe mohly.

s. k. Táňa

Je čas se smát...

Blondýnka se ptá na ulici:

„Pane, prosím vás, kolik je hodin?“

„Je čtvrt na čtyři.“

Blondýnka jen krotí očima a říká:

„Víte, to je divné. Ptám se na tohle celý den a pokaždé dostanu jinou odpověď.“

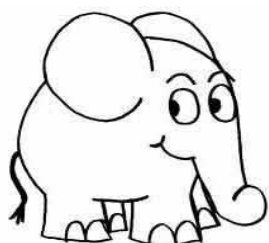
Co dostane zloděj, když ukradne kalendář? - 12 měsíců!

Co je největší ztrátou času?

- Počítat hodiny.

Přefízovat ručičky o hodinu zpátky se mi zdá směšně málo. Já bych vrátil čas aspoň o 50 let.

Jaký je čas, když slon sedí na hodinkách?

...nejvyšší čas pořídit si nové hodinky!

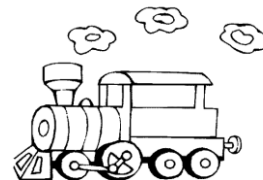
Průvodčí: „Pane, to je ale dětská jízdenka...!“

Pán: „Tady aspoň vidíte, jaké mají ty vaše vlaky veliké zpoždění!“

„Jak to, že ten nedělní rekreační vlak je tak prázdný?“

– „To je tím, že je čtvrtek.“

Když má Chuck Norris zpoždění, čas musí zpomalit.

Pilot k věži: „Prosím o sdělení času, stačí jen přibližně.“

Věž: „Je úterý, prosím!“

„Změna času mi nevadí. Mnohem víc rozhodí můj biorytmus třeba změna televizního programu.“

Ztratit hodinu života při přechodu na letní čas není jen tak. Zvláště jepice to snáší obzvláště těžce.

Velikonoční farní zpravodaj vydalo pro **Římskokatolickou farnost Jeníkov** vedenou duchovním správcem P. Mgr. Janem Richterem - otcem Nikem (mobil: 731 402 743; email richterjan@seznam.cz) **společenství FATYM** (farní tým) VRANOV NAD DYJÍ a PŘÍMĚTICE-BÍTOV. Kontaktní adresa: fara Jeníkov 1, PSČ 417 24.

Zpravodaj vyšel v dubnu 2019 v nákladu 1100 výtisků. Příští vydání zpravodaje plánujeme jako prázdninové a vyjde, dá-li Bůh, v červnu 2019. Rozdáváno zdarma do každé domácnosti farnosti (v Jeníkově, Oldřichově, Lahošti a Hudcově a Zabušanech). **Děkujeme všem, kteří nám jakýmkoliv způsobem pomáhají. Pán Bůh zaplat'!** Vytiskl Tiskový apoštolát FATYMu. Text zpravodaje (a také jeho starší vydání) se nachází i na našich internetových stránkách www.fatym.com.

Číslo účtu jeníkovské farnosti, kam můžete posílat dary na opravy kostela je 184058097/0300